

קזתהאלד

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, דאגתו היא רק מה
זם המדות של ביהמ"ק וכו', שלנו הוא לומר פס' מדות

ראה עמוד 12

ערב שבת קודש פ' מטות-מסעי
חי' תהא שנת נפלאות טובה

רמח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

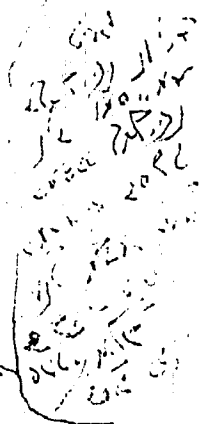
מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

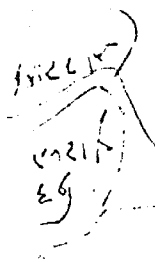
בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

- 1) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 2) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 3) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 4) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 5) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 6) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 7) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 8) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 9) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 10) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 11) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 12) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 13) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 14) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 15) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 16) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 17) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 18) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 19) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב
- 20) י"ב ס"ב לטו"ב, ק"ב

3 דבר מלכות - פרסום ראשון בלה"ק

משמעות השם "מנחם-אב" / משיחת ש"פ מטו"מ ה'תש"ל

5 זמן הגאולה - פרסום ראשון בלה"ק

לנסוע הלאה במחירות / הקשר דפרשת השבוע והגאולה

9 "ויכנף כל ישראל" - מדור חדש

מלכות בית הנבחרה / לקט שיחות ואגרות בענין לימוד הלי בהת"ח

14 כת"ק - פרסום ראשון

חיבור הפ' מטות-מסעי / צילום מהמחבר הרבי על שיחת ש"פ מטו"מ תשמ"ח

מערכת "יהי המלך"

במסגרת: "אגודת חסידי תבי"ד" באה"ק, תחת נשיאות רביק אדמו"ר מלך המש"ח שליטי"א

יוצא-לאור על-ידי: תלמודי ה"קבוצה", "חידושי בינת דוד", "שיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 11213, Brooklyn, NY #38, Kingson Ave. • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9, קריית-שמואל, חיפה • טלפקס: 840-3153 (04)

דואר אלקטרוני: yeh@netvision.net.il • אינטרנט: <http://www.moshach.net/blind>

משמעות השם "מנחם אב"

לכאורה, מדוע מתנגעים לגאולה, הרי הרבי אמר שלא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נלך חזרה לארץ ישראל, לגאולה כו', ובמילא מה נפעלו כבר הגעגעעים? ● אלא שהגעגעעים עצמם הם ענין של נחמה – כאשר נזכרים שונמצאים בגלות, זה עצמו פועל את הנחמה, שיצריכים לסיים את העבודה ויצאו מהגלות ● כאשר בא חודש אב, ומכריזים שונמצאים בגלות ובית המקדש נחרב, זה עצמו פועל ש"מנחם אב", שנופל ענין הנחמה, ונזכרים שנותחו רק פכים קטנים שיש לסיימם, וכאשר נברו את כולם ייצאו מהגלות תרגום הפשי משיחת ש"פ מטו"מ ה'חש"ל – בלתי מוגה
פרסום ראשון בלשון הקודש – בעירכת מערכת "יהי המלך"

א. שבת זו היא שבת מברכים החדש אכן כך – שבחדש אב נוגע בעיקר הענין ל"מנחם", ענין הנחמה.
וכפי שאומרים זאת ג"צ בברכת החדש "מנחם" קודם "אב", שזהו ענין של קדמה לא רק בזמן אלא גם באיכות, ופרט שזה ענין בתורה, שבתורה העיקר הוא האיכות ולא הכמות.
ב. ולכאורה לא מובן, כיצד אומרים שדוקא בחדש זה ישנו ענין הנחמה, כאשר לכאורה זה ההיפך הגמור ש"בחדשה נמצאונה" (ידמ"ב כד. וראה ברד"ק ומצ"ד ש"ם), שזהו חודש של היפך השמחה כמ"ש "קשונכנס אב ממועטין בשמחה", כפי שדראים בוגג לכמה ענינים

א. שבת זו היא שבת מברכים החדש אכן כך – שבחדש אב נוגע בעיקר הענין ל"מנחם", ענין הנחמה.
וכפי שאומרים זאת ג"צ בברכת החדש "מנחם" קודם "אב", שזהו ענין של קדמה לא רק בזמן אלא גם באיכות, ופרט שזה ענין בתורה, שבתורה העיקר הוא האיכות ולא הכמות.
ב. ולכאורה לא מובן, כיצד אומרים שדוקא בחדש זה ישנו ענין הנחמה, כאשר לכאורה זה ההיפך הגמור ש"בחדשה נמצאונה" (ידמ"ב כד. וראה ברד"ק ומצ"ד ש"ם), שזהו חודש של היפך השמחה כמ"ש "קשונכנס אב ממועטין בשמחה", כפי שדראים בוגג לכמה ענינים

זיבור דפי מטות-מסעי

בקשר עם פ' השביעי, מובא בזה צילום נדיר מנהגת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על החערות הראשונות בשירת ש"פ מטות-מסעי, מבר"ח מנחם-אב ה'תשמ"ט (נדפס בסר"ש תשמ"ט ח"ב ע' 596)

להלן פענוח הכת"י"ק (בא בהדגשה):

3) ושהפשיית מטות-מסעי מחוברין – השיעור דשביעי דכל ימי השבוע האחד נג דימי מטות שהרי בשנה כזו אינה בפ"ע – כ"א חלק מפישה אחת המתחלת בספר במדבר קאפטי"ל, ב ומיימת בקאפטי"ל, יג. כשם שהשיעור דיום ראשון דכל השבוע (בתחלת פ' מטות) הוא שיעור הראשון גם דימי מסעי, כיון ששתי הפשייות מחוברות ונעשות פרושה אחת (ראה לקו"ש ח"י"ח ע' 380, ובהערות שם. ושל"צ).

6) "נפש" שהיא המוללת כל הדגות שבוה להיותה המתחונה דכל ה"חמישה שמות (ש)נקראו לה, נפש רוח נשמה ח"י יחידה" (כ"ד פ"י"ד, ט. דב"ד פ"ב, לז).

בזבור האוצרות

יש לך נמ"ק נדיר מהרבי מלך המשיח?
יש בידך זגירת שערייך לא נרפסה?
כאן המקום וזהו הזמן לפרסום!
צלצל עוד היום לטל': 840-3153 (04)
בארד"ב: 778-6670 (718) ותזכה את הרבים.

מס' מדרות – בגדר מת מצוה...

בספר הסידים נאמר שישנם כמה מסכתות שהם בבחי' "מת מצוה" (כך הל' שם²⁷) – לא לומדים אותם, ובמילא יש מצוה מיוחדת ללמוד דוקא מסכתות אלו, ועאכ"כ לערוך עליהם סיום, שזוהו דבר בכלל לא רגיל, ובפרט מס' כזו שאין עליה גמ' ויש צורך לחפש אודותי' במפרשי המשנה, או במסכתות אחרות ששם נזכרים עניינים ממסכת מדרות".
(משניות י' שבט ה'תשל"ב²⁷ - בלתי מוגה)

"משיח – בונה המקדש"

הרב י.ד. לבנוני הציג דגם בית המקדש לפי שיטת הרמב"ם.
כ"ק אזמני"ל שליט"א: ברכה והצלחה, הצלחה רבה.

כ"ק אזמני"ל שליט"א בתן את הדגם ושאל: "היכן הכבש, כבש המזבח?"

הרב לבנוני התביע על הכבש ופ"ק **אזמני"ל שליט"א** אמר: "זה צריך להיות יותר גדול".

הרב לבנוני הסיביר שזה הקטן לפי הפרופורציה של כל המקדש²⁸.

כ"ק אזמני"ל שליט"א: מפתתא מודתם, שיהיה "אין א גוין אופר" והצלחה רבה להצליח לראות בקרוב ממש את בית המקדש השלישי.

(תחזוקת החזרות לצדקה - כן אוד החתום)

ויכוח משמיע²⁹: **בלוה נמילואי**!"

(משניות ט"ז בבב"י י"ז (טוב) תנוד החתום"א - מוגה)

גם לאחר ביאת משיח ילמדו

הלקות בית הבחירה

... ואפילו אחרי ביאת משיח גם יצטרכו ללמוד בית הבחירה –
היות והגם שמשיח יבנה את ביהמ"ק – אבל כל יהודי יוכל להוסיף איזה פרט כצד לבנות אותו ע"פ משיח' בהלכות בית הבחירה הרמב"ם.

עד – שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד שמה לא יהי' מתאים למשיח' בהלכות ביהמ"ק להרמב"ם – אזי כל יהודי יוכל לגשת למשיח צדקנו, ולשאל אצלו, ולהקדים שכל הכבוד למשיח צדקנו, הוא מה"שמונה נסוכי אדם" ומה"שבעה רעים" וכו' – אבל לכאורה בפרט זה משיח צדקנו לא יבנה את ביהמ"ק כפי שמונן מהרמב"ם – ויא' אזי "מהיכן דתנינ' לשנות מפסק הרמב"ם?³⁰

שהרי "תורה לא בשמים היא" וילא הביישן למד" – אזי באם להודי יהי' ספק באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יוכל וצריך לשאל אצלו.

ובודאי שלמשיח לא יהי' שום תרעומת או רוגז עליו – כיון שהוא יודע שדרך לימוד התורה היא, ש"לא הביישן למד" – כמילא הוא יודאי יענה לו על שאלתו.

(תנוד תפשי משניות ט"ז מנח"ס ה'תש"ס - בלתי מוגה)

25 פורשי' תנודי' סוכה מאן, סיניא, ועד.

26 סימן רס"א.

27 פתחה ליהודי" על מסכת מדרות. נדפס ביהודישים

הלב בשעה ש"ה' יראה ללבב".

ולכאורה, מדוע אין מתגעגעים לזה (לגאולה), ומה פועלים הגעגועים, והרי הרבי אמר שלא בוצענו חלכו לאלת ולא בוצענו נלך חוזה לארץ ישראל, לגאולה כו', ובמילא מה יפעלו כבר הגעגועים?

ובפרט שבזמן הזה עיקר השכינה בלוח, וכפי שאזמני"ל הזקן מסביר בלקי"ת בנוגע ללאה ורחל, שבזמן בללות נמצאת עיקר השכינה, ו"גלו לאדם שכינה עמחם", ובמילא מדוע צריכים להיות געגועים?

ד. אלא שהגעגועים עצמם הם ענין של תחמה – כאשר נזכרים שנמצאים בללות, זה עצמו פועל את התחמה, שצריכים לסיים את העבודה וייצא מהמלות.

וע"ז שזה יורד לזיכור כנ"ל, זה פועל על תפשי התמיות כפי שאזמני"ל הזקן מסביר שע"י הענין ד"לביטא בשפתים", ענין הזיכור פועל על התה"ב.

יהודים הרי צריכים לפעול גם בעולם, אזי הם פועלים בו ע"י האכלה ושת',
שה מקשר גשמיות לרוחניות ורוחניות לגשמיות, ובמילא זה יורד גם לעולם.

ה. וכאשר בא חודש אב, ומכריזים שנמצאים בללות ובית המקדש נחרב, זה עצמו פועל ש"מנחם אב", שנופל ענין התחמה, ונזכרים שנותרו רק פלים קטנים שיש לסיים, וכאשר יבררו את כולם ייצאו מהללות, כיון שאף יציגין לא ישאר בללות, ולהקב"ה אחוז בידו של כאו"א משראל, עד שיהי' באופן ד"פרצות תשב", שלא יפחד מאף אחד, ולא יצטרכו להתמוגג מאף אחד, היות רהוי' מלכתי, ויילכנו בקרוב ממש לגאולה האמיתית והשלמה כו' בקרוב ממש.

שאסור לעשותם בתודש אב וכדי לעשותם צריכים לחכות עד לחודש אבול – ואך אנו אומרים שאודתה, כבר משבת מברכים ישנו ענין השמחה – לא רק מראש חודש אלא כבר משבת מברכים!

ולכא"ה, אפשר לומר הביאור בה, ע"י מה שרש"י אומר עה"פ "משכונותי ישראל" (כמדובר) שזהו בדומת משכון, שע"י חורבן ביהמ"ק בני ישראל קיימים, כמ"ש "ותצת אש בציון", שע"י בני ישראל נצבים לעד, ובמילא זה (החורבן) בעצמו הוא התחמה, שע"י בני ישראל קיימים.

אוי-הכל-נמי, זוהי תרופה חריפה (א' ביטערדע רפואה"), אבל סוכ"ס זז תרופה.

אבל, רק בפעם הראשונה (כשהי' החורבן) שייד לומר שזוהי תחמה, אבל לאחר"כ הרי הדבר שונה לגמרי, והיכן התחמה?
ג. והביאור בה:

הדין הוא שבג' שנים הוי חזקה, ובפרט כשזה הרבה יותר מג' שנים, ולכאורה אינו מובן, הרי לכא"ה הוי צריכים להתחיל לללות, כיון שכבר נמצאים בללות כל כך הרבה שנים.

ולפועל, ישנם כל הזמן געגועים ותשרקה לצאת מהללות, ולא רק במחשבה, אלא גם ביזכור כפי שאומרים בתפלת שמונה-עשרה ג' פעמים בכל יום "ותחזינה עינינו בשורב לציון", ואפילו בארצות הרוחה היכן שאפשר לקיים תורה ומצוות וכי', יש געגועים והשתוקקות לצאת מהללות, וכאשר מתאספים יחד עשרה משראל, שזוהו ענין של פרדסהיא, אומרים זאת בלילי, והמלכות של הגעגועים הוא "בשורב לציון ג'", החל מ"את צמת דוד עבדך ג'" עד ל"המחזור שכינתו לציון", שזה בודאי נאמר מתוך רגש הלב, כיון ש"ה' יראה ללבב", ומיזה השרטה ("יער שופטני") שיתפלל ללא הגוש

לנסוע הלאה במדירות

פ' מסעי

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת ”הזי המלך“

הרי הולכים עכשיו לקראת פישת "אלה מסעי".

בלק"ת הוא מקשה על מ"ש "מסעי" בלשון רבים, ולחאמ"כ הוא אומר "אשר יצאו מארץ מצרים", ולבאר, הרי **ממצרים** ה'י רק מסע אחד, המסע מרעמסס לסוכות, ושאר המסעות שלחאמ"כ הרי כבר לא היו "אשר יצאו מארץ מצרים", ומדוע הוא אומר "מסעי" בלשון רבים?

ומבאר בלק"ת, שבכל המסעות עד לירדן ירחו, שזוהי הביאה לארץ, הנה מכינו שעדיין לא הגיעו לתלית, הרי זה עדיין מצרים.

– במצרים ישנם מדרגות רבות, מצרים דלעיו"ז ומצרים דקדושה, וכשנעצרים במקום, הריך שלא יהי', ולא ממשיכים הלאה – ומצאים במצרים. חגם שהוא התקדם כל כך הרבה, הוא עדיין נמצא במצרים, כפי שנהגו פעם לומר על השעון, שהוא הולך ואינו זז ממקומו.

הרי ימים יוצרו ולא אחד בהם, הקב"ה נתן לבן-אדם ימים קצובים, שבכל יום עליו לפעול משהו. הוא לא נותן לו אף יום יותר או פחות, אלא הוא נותן לו ימים קצובים לפי-מדתו, שבכל יום עליו לפעול משהו.

במילא יש לידע שכמה שלא עשו כלום, והיך שרק אוחזים, הנה אין להסתפק ויש לעשות יותר, ובאם נעצרים – נמצאים במצרים. וצריכים לצאת ממצרים ולנסוע הלאה, עד שיבואו לירדן ירחו, "דמורח ודאי", בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

סוף-ל-סוף הרי נגיע למחוז הפצנו, וא"כ כאשר יודעים בודאות שנגיע לשם, מדוע להיות זמן רב בדרך, הרי הטבע של כל אדם הוא, שכשאושר הוא יודע שהוא יגיע למקום מסויים, הוא אינו מעוניין בטלטול וטורח הדרך מיותרים, הוא אינו רוצה להיות בדרך לכי הרבה זמן, הוא רוצה שזה יהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כשעושים חשבון שנוגע לא רק לעצמו, אלא נוגע לכל בני ישראל, כיון שישראל ערבים זה בזה, בודאי שהוא לא ירצה לעכב בדרך את כל בני ישראל זמן מיותר, וידאג שאחרי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כאשר הוא יודע את הפס"ד של הרמב"ם, שהעולם הוא שקול, ובפעולה אחת יכול להכריע את כל העולם לכף זכות, אזי החשבון הנל"ה הוא לא רק כדי **למהר** את הגאולה, אלא זה אפשרי שעל"י פעולה אחת הוא **יביא** כבר על המקום את הגאולה, וא"כ בודאי שיש לפעול ללא הרף, לצאת ממצרים ולהגיע לירדן ירחו.

הלימוד כיום – באופן אחד לגמרי

"ידוע ומפורסם בתפוצות ישראל מכריח שנים עשר המנהג שבימי בני המצרים מוספים בלימוד התורה בענייני בית הבחירה, על יסוד דברי המדרש... ועי"פ האמור לעיל שבישנה זו במיוחד נויסך על ההדגשה המיוחדת שבכלל דורנו (ה) מודגש רק ה"שוב" דייז תמוז ו"בין המצרים", כיון שעומדים על סף הגאולה שביאה תיכף ומיד ממש, מובן, שלמול חלכות בית הבחירה בשנה זו צריך להיות **באופן אחד לגמרי**.

כלל לראש – שהלימוד הוא לא מצד התגברות רגש האבילות וההשתדלות לתקן החסרון דחורבן בהמ"ק אלא גם לולי החורבן מצד מצד וההשתקקות **להפעלה והשלימות דביהמ"ק השלישי**, עליו נאמר: "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון". גדלות שלא היחה מעולם (לא בבית שני, ולא בבית ראשון, ולא במשכן שעשה משה), וכמילא לא ה"י בה חורבן, ובהא באופן של **היספה ושלימות** על מעלת המשכן, בית ראשון ובית שני (ולא רק באופן שמהוריים דבר שה"י מקודם שנקלח בתורת "שישכון"?) ועוד ועוד – שהלימוד הוא מתוך ידיעה וחכמה בודאות גמורה שאין זה "חלכתא למשיחא", כי אם **הלכה למעשה במועל בהגע שלאח"כ**, כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בו"י ומשכנל (כבר עתה למעלה, ותיקף) גולה

שהו ע"י מה שה"י בזמן המן הרשע, שכאשר הוא הגיע למדדכ, הוא ראה שהתקוות עוסקים בלהט במשהו. וכששאלם במה הם עוסקים, הם ענו לו שהם עוסקים בסוגיא איד צריך להקריב את העומר?;

ישנו כבר ביהמ"ק, כחן ועומר – והדבר היחידי שמדאיג אותם הוא, איד להקריב את העומר;

ואודות גזירת המן כלל לא חושבים. ואעי"פ ששמה ה"י גם מדדכ, ש"שמודכ"י ידע את כל אשר נעשה", לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה, את גדול הגזירה רח"ל, ואעפ"כ דאמתו החזירה היתה – דיני הקבנת העומר, אזי ישנה הלי גזירה על בניי, וצריכים לצום, לומר תהילים וכיו' – להזי יהי' זמן אחר, אבל עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקבנת העומר.

באם ליהודי יהי' ספק באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח, הוא יכול וצריך לשאול אצלו, וכדאי שלא תהי' למשיח שום תרעומת עליו והוא ודאי יענה לו

עדי"ו עכשיו, שכל הגזירות בטלו כבר, ואין הדבר תלוי באלה בתשובה, אזי מה הוא דואג, לא שמצדקה לו הגלות כח? משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, דאגתו היא רק מה הם המדרות של ביהמ"ק וכיו', שלכן הוא לומד מסי' מדרות וכו'. אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת כח.

(תתגום חפשי משיחת מסי' תש"ז - בבית תתגו)

122 ויקי"ו פס"ג 1.
123 דמי' ב. ש. וראו ח"א בת"א, א.
124 ויש לומר, שעדיין חז מרובנו גם בלשון המדרש "זכי שלא הי' קודם ולא רק מחמת המשיכון).

הועלתה שאלה: היות וניסים ובנות אינם מחוייבות בנין ביהמ"ק – האם גם הסן צריכות ללמוד את ההלכות?

שאלה זו ממחישה את גדול החילוקים והסתם – מנה אצלו בפשטות שניסים ובנות אינם מחוייבות [בבנין ביהמ"ק] – את זה הוא אפילו לא שואל!

הרי כל הענין קשור עם הלכות בית הכרחה – קח רמבי"ם ותצא בו לפני שאתה שואל! הלכה מפורשת ברמב"ם: שניסים מחוייבות בבנין ביהמ"ק; לפני שאתה שואל אל תתעצל ותצא ברמב"ם – זו לא טורחה כ"כ גדולה.

הרי "מקאכיס זד" בפירוש רש"י עה"ת ומפורש בהומיש: "ויבואו האנשים על הנשיא" ומכאן זאת – ונפרט שרש"י זה נתבאר במאמר זה – ונפרט שרש"י זה נתבאר בהתוועות רד"ב על כד בלהט כמה פעמים.. מילא את רש"י או הרמב"ם הוא שכן, אבל דבר שהוא עצמו שמע כיצד מדברים עליו בלהט בהתוועות – איך הוא יכול לשכנח? (משניות שי"ט חט"ז תשל"ז - בחדר חוגה)

הולך ברחוב מודאג מצורת הבית?

כאשר הוא לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה את אפי"ג – באם הוא לומד באנגלית, שהרי בעיקר נוגע התוכן, ואפשר ללמוד זאת בכל שפה – הולך הולך ברחוב והגוי רואה שהוא מהורחז או ממלמל משהו, שואל אותו הגוי: מדוע אתה מהורחז? עונה לו ההורחז, שהוא דואג כמה הם המדות של ביהמ"ק.

19) רואה גם שחת שי"ט ספות-פסגי תשי"ג.
 20) שם פ"א ח"מ"ב.
 21) ויקהל לה' כב.

"יהפכו ימים אלו לשון ולשמוחה ולמועדים טובים", בגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(תרגום חפשי משניות שי"ט חט"ז תשמ"א - בחדר חוגה)

ציורים לילדים

ילד לוקח כל ענין מתוך אמונה פשוטה, ללא כל פירושים רמזים ודרשות, הוא לוקח זאת כפשוטו – הרבה יותר מהגדול שזקוק להסברים בגלל השכל המעלים ומסתיר. ועד"ז הוא בנוגע ללמוד התורה בעניני בית המקדש שבכ"י יש הסברה מיוחדת וחשק מיוחד המתעורר אצל ילדים כאשר מקשרים וממחישים זאת עם ציורים מבית המקדש השני, מראחו, תכנית הבית ותוכו ואיך תבואו.

וכרח עם זאת מסבירים לו ש"מפני טהאנו גלינו מארצנו" וע"י עשיית תשובה יקויים "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון"¹⁷ וכדבר הזה:¹⁸ המפרש זאת על הבית השלישי. וע"י"ז הרי (בנוסף על ענין לימוד התורה בכלל) הדבר יעורר בילד, אפילו אצל עובלים ויונקים, חשק ותשוקה לצאת למשיח "אחכה לו בכל יום שיבוא" – ואי יקויים "יגאל אחנו בקרוב ויקבו נדחנו מארבע כנפות הארץ"¹⁹ ולפני"ז בני ביהמ"ק השלישי בשלשמות ובתוארו עם כל תפוסים כמבואר בנבואת יחזקאל ומפורש במדעי חז"ל.

(תרגום חפשי משניות כ"ד מ"ד חט"ז"ב¹⁸ - בחדר חוגה)

גם הנשים מחוייבות בזו

"החילוק וההסתם גדול כל כך עד שבחמשך למדובר אודות לימוד הלכות בנין ביהמ"ק

16) פ"ש"י תוס' – סוכת מאי ס"ג"א, ולוח.
 17) תל"ב ט.
 18) ח"א, בת"א.

וחקב"ה יתן ש"יהפכו ימים אלו לשון ולשמוחה", במחנה בימיו.

(תרגום חפשי משניות שי"ט חט"ז תשמ"א ח"תשי"ד - בחדר חוגה)

ללכת בדרך התייר הגדול

.. וההוראה מזה, כאשר יוצאים לשליחות, ישנם ב' דרכים: אפשר ללכת בדרך המורגלים, ואפשר ללכת בדרך התייר הגדול, והגם שלכתחילה רואים דרך האתרים – ל' רבים – רשות הרבים, מכל-מקום, אפשר לבחור בדרך התייר הגדול.

ואומרים לו "עלו זה בנגב", ופ"ש"י שזה הפסולת שבה, [וההוראה]: כשיצאים מהשיבה לעולם עליו ללכת שהוא עלול לפגוש יהודי שלמד פחות ממנו, וצריך להזהר ללמד אותו ולא ללמוד ממנו וכו'.

ואחרי שהוא כבר בחר ללכת בדרך התייר הגדול, יש ללכת שכבר בתחילה יהי' לו עסק עם עמלק ועם הכנעני, ויכול לפגוש בעינינים המקורים אותו ויכולים להתלשו מעבודתו, ואי"פ שהוא הולך בשליחותו של משה, מכל-מקום לא נטלו ממנו את הבחירה, וצריך ללכת לא להתפעל מכל הדברים.

איי, מהיכן יהי' לו כח לחזק?

[עליו ללכת ש[ו]הוא הולך בכחו של משה, שזהו דרך התייר הגדול – שלכאורה מדוע רש"י מוסיף "הגדול", אלא שהוא רוצה לומר לנו שהיות רוצה גדול איז כולם מתפעלים ממנו, והוא לא מתפעל מאחרים.

ישנם הסוענים, בשביל מה הוא צריך להתעסק עם היצר-הרע ועם רשות הרבים, עם פסולת כו' – הוא יישב כאן בבדוקלון, למד תורה ו' – להבדיל – יקרא את העתון, והוא אמר שזה לשם שמם – ידוע האומרה של אדמו"ר המהר"ש ש"את הקב"ה לא מרמים, את העולם ג"כ לא מרמים, אלא מרמים רק את עצמו, נה, מה הקונן לרמות טפשי" – טוען הוא, לשם מה הוא צריך להתעסק ("האבן צוסיא") עם היצר-הרע?

.. עם כמה יהודים הנחת תפילין במשך החודש האחרון? – עם אף אחדו מדוע? – הניח וכבר בעמיו: מה עשית עם הכבוד שלך? – "איך כבר אלא תורה", למדת 18 שעות מעת-לעת? – לזה אין לו כח! כאשר מדברים ברמב"ם או לומדים חומש עם רש"י הוא ישן... – לסייל ברחוב ולקרוא עתון יש לו כח?

– איך מניח תפילין עם השני, ונתיח לכה"פ עם עצמו? אדמו"ר הזקן כותב בשו"ע שהענין דתפילין הוא לשיעבד את המוח את הלב, ומה הפירוש לשיעבד את הלב, לעשות מה שהוא תאב? לא, אלא לעשות **מהו** שהוא תאב! אלא כפי שהוא אומר בזהר "כהאי תורה דיחבי' עלי' עול בקדמתא" – קבלת עול.

אבל כאשר יוצאים לשליחות, שם הרי יעקבו אחריי ויסתכלו כיצד הוא מתפלל וכיצד הוא לומד וכו' וכו'.

הוא חושב שארון הוי' - התייר המדול נמצא פה. ארון הוי' אבל נמצא שם, דרך שלשת ימים.

הוא חושב שכשימנו אותו לנגרל ויתנו לו מדלי, אזי הוא יסעי - לא זה תבע כ"ק מ"ח אדמ"ר, הרבי אמר פעם שהוא לקוח בל עץ ("א קלאץ"), נהוג לו מכה (א' שמקין") והוסף אותו לסיח "ללאשקין" = סוס קטן] מה שסרח את העולה, ואומרים לו מיד "יעלו זה בנגר" - מראים לו מיד את הפסולת, והגם שהוא יראה "עורים בצורות בשמים", "יזה פרי" - ארץ שהאנשים בה הם עיז פנים והפירות הינם עיז פנים, אבל אסור לו להתפעל מזה כיון שהיא חולק הרי בכוח של משה.

רק עליו לדעת, שלא נטלו ממנו את הבחירה, ועליו לילך בדרך התייר המדול, וכשהלכים באופן כזה מובטחים שיבואו אל המנוחה ואל התחלה, היות ואין הפנויה להכביד ("צו מאטערד"), אלא אדובה, דוקא עי"ז באים למנוחה האמתית וכו'.

וזה מה שפ"ק מ"ח אדמ"ר הנהיג שתלמידים יסעו בזמן הקיץ בשלחות המרכז, ולכאול מקומות, כג"ל. ועי"ז הופכים ועושים מדוד האתרים לי רבים - דרך התייר המדול.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הז'דרת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יהי המלך"?

גם מתנה מקורית, גם הפצה כנה מודה עולמי

וגם, והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מו"מ
חדש: ניתן לחלק את ה"יהי המלך" כתשורה בשמחות
(כאשר על הכרזה הקדמת והאחרית ניתן יהי להוסיף כותב)

בארה"ב: 778-6670 (718)
בא"ק: 04-840-3153
התקשר עכשיו:

שגם הם ילמדו הלי בית הבחירה.

כיון שעיי"ז כל יהודי בונה את בהמ"ק, שהוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל שבקדש הקדושים שבבהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי"ש ש"ממנו הושתת העולם" -

כלומר, שכל אחד ואחת שלומד הלי בהמ"ק - בונה את בהמ"ק לכל העולם כולו.

צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב - אתה צריך לבנות בהמ"ק לכל העולם כולו וזאת הוא יעשה עי"י שלמד את חלק התורה שקשור עם בנין בהמ"ק. טוען הוא - שאינו יודע אלי"ף ביי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף ביי"ת של יהדותנו? אומרים לו - שכל אלו החשובות אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות בהמ"ק לכל העולם כולו;

וכאם איך מבין את החלק בתורה שקשור עם בנין בהמ"ק בלשון-הקודש - תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה מוכרח לבנות בהמ"ק לכל העולם כולו;

שכאשר יודעים שכא"י"א בונה בהמ"ק לכל העולם כולו עי"י ללמוד החלק בתורה שקשור עם בנין בהמ"ק - נופלים כל החשובות שעוללים להיות מהערך מנוחת הגוף והנפש, שהרי כמה נחשבים חשובות אלו לגבי בניית בהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושתת העולם"?

ואומרים לכל יהודי שעיי"ז הוא פועל ישרי

למעשה בפועל יתנו מאשר הלימוד אודות בנין בהמ"ק.

(משיחת י"ז תמוז תש"ז - מנחה)

י"ז תמוז ו' באב שאל בשבת

צריך עיון בנוגע להתחלת הלימוד בעייני בית הבחירה ביי"ת בתמוז שחל בשבת - האם השבת דוחה את כללות הזמן דבין המצרים, והתחלת בני המצרים בקביעות כזו היא בינם ראשון, או שהשבת דוחה רק את הצום, והעניינים הבלתי רצויים

יש לצאת לרחוב,

למצוא יהודי ולומר

לו: הקשב - אתה

צריך לבנות בהמ"ק

לכל העולם כולו;

וזאת עי"י שילמד את

חלק התורה הקשור

עם בנין בהמ"ק

בשבת (אלא שאין זה נוגע כיון שבדאי בוא בשנה זו, צדקו תיכף ומיד, והפכו ימים אלו לשון ולשמחה ולמועדים טובים, כי אם בנוגע לאופן ההנהגה בעינים שלפני"ז) - האם רק הצום דוחה לעשירי באב, או שגם כללות הגמגם דבין המצרים נדחה ונמשך גם בעשירי באב, ובמילא, צריך ללמוד

חלכת בית הבחירה גם בעשירי באב (כאופן המלתי, כמובן, לאחר תחת היום, או להשלים במצוא היום) [משיחת י"ז תמוז ה'תשס"ג - מנחה]

גם מי שלא יודע אל"ף-ב"ת

צריך ללמוד הלכות בית הבחירה"

והעיקר הוא - להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם הלי בית הבחירה, וכך לפעול גם על כל שאר היהודים.

שלומוזים תורה ותורת הבית וצורת הבית ומוצאו ומבואו, הרי "מעלה אני עליהם כאילו עסיקים בנינו", ובלשון הכתוב "ועשו אותם" – וזה מפרש את ה"ביעשתא חדא וברגאא חדא" עושין תשובה ומלד הן נגאלתי, וה"יבנה בית המקדש" מתקיים בשעתא חדא וברגאא חדא, לפי תורת הבית מוצאיו ומבואיו וכו'".

(תרגום חפשי משיחת אור יום ו' כ"ד מתחילת אב ה'תשל"ב⁵ - בלתי חנוכה)

אמת מכוסה

למרות שבמודרש נאמר הלשון "כאילו", מובן שבאשר אומר זאת "הוי"ה אלוקים **אמת**" וכך זה נכתב ב"תורת **אמת**", אין זה ענין של דמיון שאינו אמיתי חיון, אלא זהו דמיון אמיתי – בנין הבית, אלא שלע"ע האמת הזו מכוסה.

(משיחת מצוש"ק פ' תפיסין תשל"ב⁶ - בלתי חנוכה)

לימוד עבודה הקבונה

יש להוסיף בעניי התורה שהזמן גרמא – בעניי בית המקדש: בתושב"כ – בנובאת יחזקאל¹² אודות ביהמ"ק דלעת"ד, ובתושב"צ"א – במשניות דמסכת מדרת וגם מסכת תמלי, שבה תבארה העבודה התמידית בביהמ"ק, ואדברה, כיון ש"שפיקש העתיד בנוי ומשוכלל גלה ויבוא מן השפלים"¹³. הרי, הלמוד אודות **העבודה** בביהמ"ק נוגע אז

¹² רמב"ם הל' תשובה פ"ה ה"ח.

¹³ בה יצא הריב לראשונה בקירואר ללמוד תורת הבית

בניי בנין המערים

¹⁴ ראה בהרחבה בשיחה עם ובשיחת ערב ר"ח משי"א –

ובארוכה ב"שפלים" ליקודשים ובאורים מהלכות בית

הבחינה לחדשים".

¹⁵ מאפיטל מ' ואילך.

כפרקים האחרונים של יחזקאל, שם מתואר "יצרת הבית ותכונתו ומוצאיו ומבואיו", לאחמ"כ ישנה ארכות גדולה בנידון במשניות, בפרט במסכת מדרת (הלך קטן יש גם במסכת תמלי, אבל בעיקר במסכת מדרת, ובמפרשי המשנה ועד להלכות פסקות ברמב"ם הלכות בית הבחירה.

על לימוד זה נאמר ביחזקאל שהקבי"ה אמר לחזקאל "הגד את בית ישראל את הבית", ואח"כ הוא מפרש לו את "מוצאיו ומבואיו" עם כל הפרטים שבדבר.

מובא על כך בילקוט שמעוני¹⁶ מדרש"י שייחזקאל אמר לקבי"ה: לצוד מה יש להגיד לבניי את תורת הבית ומוצאיו ומבואיו ויכי עכשיו הם בונים? ענה לו הקבי"ה כאשר יהודים עסקו בענינים אלו "אני מעלה עליהם כאילו בנינו הם עסיקים". ועד שבסיום הדברים, לאור שהוא אומר לומר להודים את מוצאיו ומבואיו, הוא מסיים "ועשו אותם".

לכאורה מתי הכונה "ועשו אותם", הרי אז עמוד במחלוקה של גלות בבל, הריה אז מצד של "ידוע קיצים"¹⁷ הם ידעו שהדבר ימשך שבעים שנה, ויחזקאל היה בתחילתם של שבעים השנים, ואעפ"כ הוא אומר "ועשו אותם".

עאכ"כ כשנמצאים בעקבותא דמיחזקאל, וכפי שהנמרא אומרת בפשטות כלי כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה¹⁸, הרי בשעה

¹⁶ פ'יקים מ"מ.

¹⁷ ז' מג' א'

¹⁸ יחזקאל רמז א"שכ.

¹⁹ מסיקתא ופסיקתא דר"כ פ' את קרבני חלמי, נתחומא ז',

ד' ויק"ו פ"ה ז'.

¹⁰ יומא ט' ב'

¹¹ ספחודין ג' ב'.

לימוד הלכות בית הבחירה

תקדמת המזיל: מדרו הי"ח זה ילקט בתוכו שיחות ואגרות קודש מיי"ק ארמו"ר מליך המשיח שליט"א בענין אחד מעניי משיח האולה הרבים, בניסיון לתמצתו ולסכמו מכל הבטח ומשמעויותיו. בתחילתו יבוא הסבר קצר על הנישא המלוקש ובתוכו יהיו מילותיו הקי' של הריב בלבד - לצד מילא-מקומותו העלתו מחמ"ל, שיבואו בשולי-הגליון (הערת חיי"ק אר"ש באת ככת שונה ונדול).

המודר יתחיל במדרו דו-שבועי ובמשך הזמן יתפזר אי"ה לשבועי.

נשמח לשתף את קהל קוראינו בחומר רלוונטי למדרו זה: אם יש לכם מענה או שיחה מהרבי שלא התפרסמו עד יו"ן, אנא, שלחו אותם אלינו בחקדים. וזכות הרבים תלוי' בכם].

הדף מניין בין המצרים של שנת תשל"ז הדף כיי"ק ארמו"ר מליך המשיח שליט"א לערך על לימוד עניני בית הבחירה בתורה שככתב – הפרקים ביחזקאל, ובתורה שבפל פה – מסכת מדרת (תמיד), ובמיוחד בהלכות בית הבחירה שככתב י"ד החזקה" לרמב"ם.

"מה שהיא עושה היא מצווה אחרים לעשות". מזה אומה דור"ה זכינו למאות באורים מופלאים ככל הקשור לבנין בית המקדש, ובנייהם הודשים מופתיעים רבים, בין המפורסמים מהם: בנין המקדש השלישי ככרל"ק, צורת המנוחה, הציץ הנמצא ברום"ו ועוד.

מסופר שכבר בלדותו עמד כהדרו הקי' של הרבי מנבנה ביהמ"ק שגנה מדהומדים שונים, וכבר בצעירותו נהג הרבי לברא ענינים במשכן ובלוי (ראה מכתבו של **אבי אלי בנידון), לחץ סקודה ולקט שכמה שיחות בנידון.**

לימוד תורת הבית פועל את בנינו

היות העולם רוצה תמיד משהו חדש, דבר חדש, ואם לא, טוענים הם, הרי שמעו זאת כבר כמה פעמים בשנים קודמות בשלישת השבועות (של ימי בנין המילורים) ובתשעת המינים, וא"כ מהו החדש שחדש בשנה זו, שלכן מבלבלים יהודים משנתם ומטורלים, ועאכ"כ מלימודם.

לכן באים עתה בהצעה מפורטת . . .

¹ שילשלת היתח – "היום יום" ע' ז' 23.

⁴ ראה "ימי מליך" כ"ד א' עמי 149.

⁵ ליקוטי לוי יצחק – אגרות ע' שפח.

² שיחות עשרה בספת שיעור ויחז התשע"ב.

³ לקי"ש חכ"י ע' 200 ואילך.